ОБЩОЧОВЕШКИТЕ ЦЕННОСТИ НАД ВСИЧКО!

АПРИЛЦИ

Общински вестник

ISSN 1310-4918

02

(874) Брацигово, г. LVIII,
17 февруари 2022 г.
четвъртък

30 ст.

ДЕПУТАТИ ОТ „ВЪЗРАЖДАНЕ“ ЛОБИРАТ ЗА ПЪТЯ ОТ БРАЦИГОВО ДО ФОТИНОВО

Народните представители на „Възраждане“ изпратиха запитване до Гроздан Караджов – министър на регионалното развитие и благоустройството, относно път от републиканската мрежа, който е в лошо състояние.

В запитването те посочват, че пътят от гр. Брацигово до с. Равногор е част от републиканската пътна мрежа, асфалтиран е преди около 30 години и в момента е в окаяно състояние. Периодично се правят частични ремонти, като се запълват дупки, но с това не се решава проблемът, тъй като през зимата, в резултат на специфичните метеорологични условия, се налага непрекъснато почистване и опесъчаване на пътя, като впоследствие дупки се появяват отново.

Този път е единствената възможност за връзка на Равногор с други населени места. На практика, повече от 20 години са прекъснати естествените връзки с близките села Нова махала и Фотиново, както и традиционните връзки с гр. Батак, тъй като съществуващият път с макаданова настилка, който е с дължина 12 км и денивелация 400 м, до местността Куртлуджа, на практика е неизползваем.

Преди демократичните промени този път се е поддържал и автобусът за с. Фотиново е минавал през Равногор. Разстоянието между двете села е 19 км. Сега преминава по единствения маршрут – той е обходен, през Пещера и Нова махала, и е 51 км. Предвид засиления туристически поток в региона, тези пътни връзки са от голямо значение.

Във връзка с това, народните представители питат министъра дали се предвижда преасфалтиране на пътя Брацигово – Равногор, както и ремонт на пътя Равногор – Фотиново?

Към изпратеното писмо до министъра е приложена и подписка. Тя е изпратена до Елена Гунчева и Стоян Таслаков от инициативен комитет.

В отговора си министърът на регионалното развитие и благоустройството посочва, че се е запознал със състоянието на въпросния участък, но за съжаление засега няма друга алтернатива, освен пътят да бъде включен в плана за текущото поддържане на участъците от републиканската пътна мрежа.

„Априлци“

ЗАРАДИ СМЕТКИ ЗА ТОК В ОБЩИНИТЕ ГАСЯТ ЛАМПИТЕ В ЧАСОВЕТЕ, КОГАТО НАВЪН НЯМА МНОГО ХОРА

Високите сметки за ток принудиха малките общини да въведат режим на улично осветление. Кметовете масово се оплакват, че общинският бюджет не стига, за да покрият разходите по поскъпналата електроенергия, тъй като се отчитат три пъти по-големи сметки.

При това положение се търсят алтернативни методи за справяне с проблема, като най-честото решение е спиране на уличното осветление в часовете, когато навън няма много хора, въпреки че гражданите се страхуват, че това може да доведе до битова престъпност.

БРАЦИГОВО ВЪВЕДЕ РЕЖИМ НА ТОКА ДО 30 АПРИЛ

Градът е с режим на уличното осветление. Това официално съобщи кметът Надежда Казакова на сайта на Община Брацигово. Причината е високата цена на тока.

Ако през декември 2020 година кметството е платило за електроенергия 19 252 лева, миналия декември сумата е повече от двойна – 46 669 лева.

Мярката е временна и цели да се спестят средства.

Уличните лампи ще се изключват по график всяка вечер от 11.30 до 4.30 часа, като срокът на режима е определен до 30 април.

„Ръководството на община Брацигово ще положи максимални усилия населението на общината да бъде засегнато във възможно най-малка степен от тези процеси, но следва да е ясно, че влошената икономическа обстановка в страната неминуемо ще окаже негативно влияние върху някои бъдещи планове за развитието и модернизирането на нашата община“, се казва в обръщението на Казакова до жителите на Брацигово.

„Априлци“

СЪОБЩЕНИЕ ЗА БЕЗПЛАТНИТЕ ПРОТЕЗИ

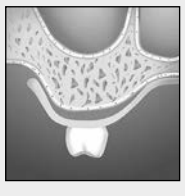

Изработват се тотални протези, без ограничение във възрастта на пациента.

Сумата на стоматолога се поема от Здравната каса, а сумата за зъботехника се заплаща от пациента.

Пепа БЛАГОЕВА
зъботехник

ДА ПОСРЕЩНЕМ БАБА МАРТА!

Уважаеми съграждани,

Нека спазим традицията и отново украсим площада на града с червено-белия символ на пролетта!

Моля до 28 февруари да изработите и предоставите мартенички за дървото на Баба Марта на площад „Централен“.

Ще се радваме и ще сме ви много благодарни, ако мартеничките бъдат по-големи, за да се виждат по-добре.

Очакваме изработените мартенички в стая №18 на Общинска администрация!!!

Иванка СТЕФАНОВА

От 2004 г. всеки втори вторник на февруари отбелязваме Международния ден на безопасен интернет – с подкрепата на европейската мрежа на центровете за „ИнСейф“ и Европейската комисия. Целта е да се повиши информираността на обществото за онлайн технологиите и да се насърчи по-безопасното и отговорно използване на интернет пространството, особено сред децата и младите хора по света.

Всяка година в кампанията се включват организации от близо 200 страни. Мотото за 2022 г. е „Да се обединим за един по-добър интернет“. По данни на УНИЦЕФ, всеки трети интернет потребител е дете, особено сега, когато и България е изправена пред предизвикателството ОРЕС /обучение от разстояние в електронна среда/.

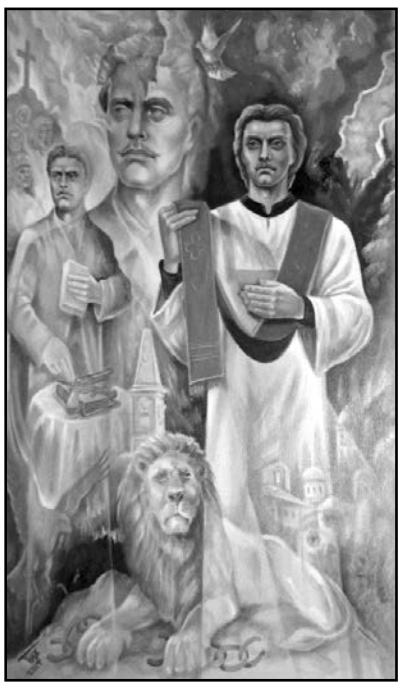

ЗАВРЪЩАНЕТО НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ

И пак е 18 февруари.
С цветя в ръцете, чинно коленичим.
Изплакала очите си, България
все още чака своя син обичан.

Усетила как тежките му стъпки
отекват през едно превратно време,
тя вижда Левски да върви по пътя
и българи да падат на колене.

За прошка молим. Дълго и горещо.
С ръце, високо вдигнати към Бога.
Нали за нас душата го болеше –
издъхвайки, въздъхнал бе: НАРОДЕ ????

И днес върви. Земята гневно трепне,
потресена от дребните ни страсти.
Обичаме героите си – мъртви.
Живеем тихо. Кротки. Безучастни.

Но идва Левски... Идва да ни пита
за болната ни съвест. За куража.
За кривиците, в мислите ни скрити,
за раните от алчната ни жажда...

При нас се връща. Влиза във сърцата –
да търси в тях възкръсналата вяра.
Върху която няма отпечатък
със дата 18 февруари.

Александър КАЛЧЕВ

МАРТЕНИЧКИ С МИСИЯ!

26-27 ФЕВРУАРИ
БУЛ.ВИТОША - ДО КНИЖАРНИЦА GREENWICH

БЛАГОТВОРИТЕЛЕН БАЗАР
НА "ПОДАРЕТЕ КНИГА"

Фондация „Подарете книга“ организира мартенски щанд на 26 и 27 февруари точно до книжарница Greenwich на бул. „Витоша“ в столицата! Доброволците и децата от КСУДС – Брацигово, цял месец се надпреварват в майсторене на щури мартенички. Надяваме се на подкрепа, като закупите мартенички от доброволците, а дарението ви ще подкрепи и зарадва хлапетата! Не забравяйте да кажете на приятели и познати!

КОЛОНКАТА НА АДЖЕЛАРОВ

И едно дете живее в нас

Живка Аджеларова

Съвсем скоро в мрежата се появи изображението от фиг. 1, надписът под което гласи: „Никога не губете детето в себе си.“ Размислите върху него, разбира се, не закъсняват, а пък думи като „дете“, „смелост“ и „мечти“ се оказват само част от ключовите.

Интересно е да поразсъждаваме върху въпроса дали човек действително пораства, въпреки че нерядко сам се счита за възрастен (най-вече заради цифрата на годините)?

Според българските закони навършилият 18 години вече се смята за пълнолетен гражданин, а това доста често бива отъждествявано с израза „вече не съм дете“. Но едва ли осемнадесетият рожден ден е в състояние да зачеркне категорично съществуването на детското ни Аз. Вярно е, че като деца голяма част от нас са копнели за свободата на по-възрастните, тъй като е изглеждало, че на тях не им се налага да искат разрешение от никого, за да отидат еди-къде си или да направят не знам си какво. Затова може би моментът на навършване на пълнолетие ни дава онези права, оказващи се в основата на нашето самозалъгване, че вече сме големи.

В свое интервю пред „Дневник“ писателят Георги Господинов споделя: „Кант говори за звездното небе над нас и моралния закон вътре в нас. Аз бих заменил идеята за звездите с идеята за дете. В моята интерпретация човек трябва да живее така, сякаш не звездите, а едно дете винаги го гледа.“[1] И действително, ако се замислим, все има едно дете, което ни гледа. Това в повечето случаи е именно нашето собствено детско Аз, което някакви си 18 години, или така нареченото пълнолетие, трудно успяват да заличат. Дори напротив – понякога с времето все повече ни се иска да му дадем глас, да му позволим да ни научи да мечтаем, да работим върху сбъдването на желанията си и да вършим лудории, за които на по-късен етап ще се чудим как изобщо сме могли да измислим (тук можем да включим например и някои от детинските ни постъпки, когато сме влюбени).

Сред обществото понякога се дочуват мнения, способни да ни накарат да искаме винаги да бъдем деца и дори да сме горди от това, че не сме пораснали. Има хора, които твърдят, че ние идваме на този свят с натрупан завиден интелектуален багаж и такова количество знания, каквито би имал възрастен човек, отдал целия си живот на науката. С времето обаче цялата тази информация се забравя почти напълно, а това налага трупането ѝ отначало, посредством образованието. С това твърдение всъщност родителите са склонни да си обяснят някои умения и постъпки на децата, които на практика няма откъде да са били научени. Каква е дозата истина обаче и дали изобщо има такава, това биха могли да кажат специалистите.

В отделни моменти животът ни кара да си спомним своето детство и мечтите, които сме имали. Някои от тях вероятно вече сме сбъднали, други са били прекалено наситени с фантазии, за да бъдат реализирани по какъвто и да е начин. Но каквито и действия да предприемаме в ежедневието, добре е понякога да си спомняме мисълта на Алекс Ровира „Постарай се детето в теб никога да не се срамува от възрастния, който си станал.“.

---

[1] *“Няма напразни надежди. Няма безсмислени мечти”: Георги Господинов отговаря на Макс Фриш, „Дневник“, 8 февр. 2022 г.*

16 златни сватби за 14 февруари 2022

50 години съвместен живот. Половин век заедно. Това благословение достигнаха 16 двойки в Брацигово, които през далечните 1971 и 1972 година са си подали ръце и са произнесли заветното „Да“.

Малко семейства днес празнуват такава годишнина. Тези, които са успели да доживеят до заветната дата и да запазят семейството, навлизат в нов период на съвместен живот – следващите 50 години.

В град Брацигово за двете споменати години са сключени общо 70 граждански брака.

Да се усмихнат мило в утрото на 14 февруари се падна на Атанас и Нели Милиеви, Иванко и Стефанка Славчеви, Михаил и Софка Дзукови, Никола и Гинка Тодовичини, Петър и Мария Тилеви, Груйчо и Магдалина Милиеви, Георги и Мария Кабови, Груйчо и Елена Велчеви, Димитър и Фанка Млечкови, Здравко и Надка Бурови, Иван и Мария Янкови, Петър и Веска Серафимови, Петър и Иванка Канчини, Павел и Васка Къневи и Тодор и Красимира Крушарови.

Заради пандемията тази година, както и предишната, масово тържество няма, но щастливите съпрузи получиха поздравителен адрес от кмета на община Брацигово, съпътстван от червено вино, бонбониера във формата на сърце и юбилеен календар на община Брацигово.

На многая лета им желае екипът на Общинска администрация – Брацигово и дано примерът и късметът в съвместния живот стане заразителен за деца, внуци и правнуци!

Иванка СТЕФАНОВА

„50 книги за 50 библиотеки”

На Международния ден на даряването на книги – 14 февруари, Книжна борса „Колхида“ изпрати към своите партньори от библиотечния сектор в цялата страна първите подготвени дарения по инициативата си „50 книги за 50 библиотеки“.

Щастливи и горди сме, че читалище „Васил Петлешков – 1874“ е сред първите, получили дарението.Читалищната библиотека една се обогати с 50 заглавия – палитра от нови книги, редки и ценни томове, художествена, научна и детска литература на български и чужди езици.

Партньорството ни с Книжна борса „Колхида“ е важно за нас. В тези трудни за оцеляване времена, когато интересът към четенето на книги не е на ниво, а средствата за закупуване на нова прочитна литература недостатъчни, този жест е от изключително важно значение.

Скъпи колеги,

Ние от Книжна борса „Колхида“ високо ценим работата си с вас – всички регионални, градски, общински и читалищни библиотеки, с които години наред заедно вървим напред. И защото вярваме, че освен да е добър и надежден търговски партньор, Книжна борса „Колхида“ има и по-важна, некомерсиална мисия, решихме да започнем 2022-ра година с една нова инициатива. Нарекохме я „50 книги за 50 библиотеки“. Адресирахме я към най-активните от вас през изминалата година.
Желанието ни е да дарим на 50 библиотеки 50 заглавия от фондовете на книжна борса „Колхида“ – една палитра от издания, включваща както нови книги, така и редки томове, художествена, научна и детска литература на български и други езици.
Надяваме се, че макар и скромен, приносът ни ще бъде полезен в трудното за българската култура време, в което ролята на библиотеките е особено важна.

Оставаме на ваше разположение!

Екипът на Книжна борса „Колхида“

Надяваме се, че новата инициатива ще допринесе за по-нататъшното развитие на нашите библиотеки – съвременни центрове за четене и информираност“.

Невена СТЕФАНОВА
библиотекар

СПЕШНИЯТ ТЕЛЕФОН 112 С НОВА УСЛУГА

Смартфоните вече автоматично ще изпращат местоположение на спешния телефон 112

Спешният ни телефон е с нова система. Тя ще позволява по-добра локализация на всеки потребител, който се обажда за помощ. Новата услуга ще се активира автоматично от смартфона, а информацията ще се изпраща директно чрез SMS на телефона 112.

КАК РАБОТИ ТЕЛЕФОН 112?

Телефон 112 приема спешни и аварийни обаждания при необходимост от спешна медицинска помощ, помощ при пътно-транспортни произшествия, пожари, аварии, кризи и други инциденти с човешки и материални загуби.

Телефонът се избира без код. Услугата 112 е денонощна и безплатна.

Всеки човек на територията на България може да се обади на 112, като операторите са длъжни да могат да приемат сигнали, освен на български, на още минимум 2 официални езика на Европейския съюз.

Повикванията към телефонен номер 112 се приемат от оператори, които са специално обучени и работят по утвърдена инструкция за определяне истинността на сигнала.

Първата задача на оператора е да се идентифицира постъпилият сигнал – фалшиво обаждане, лоша "шега" или реално събитие. Това става в рамките на 20 секунди. Недобросъвестните обаждания се санкционират по Закона за 112.

Когато на линията постъпи обаждане за реален инцидент, операторът попълва електронен картон, в който отбелязва кой, защо и откъде звъни, вида на инцидента и броя на пострадалите.

Данните се регистрират с кратки уточняващи въпроси и по този начин информацията от обаждащото се лице се събира много бързо.

Когато предавате инцидент към телефонен номер 112 е необходимо да бъдете максимално ясни и точни при съобщаване на информацията – име на повикващия, тип и място на инцидента, брой пострадали. Така ще получите помощ по-бързо и адекватно.

Конкретният случай веднага се пренасочва към съответната институция – Пожарна безопасност и защита на населението, Полиция, Спешна медицинска помощ, Национален медицински координационен център, Планинска спасителна служба – БЧК и ИА "Морска администрация", която изпраща екип на мястото на инцидента.

След като службите се задействат, в центъра постъпва обратна информация за това, което се случва на мястото на събитието, колко екипа са изпратени и от коя служба са те. Тази информация се следи и анализира от координаторите. В същото време операторите на 112 приемат сигнали за други инциденти.

ЗАПИСВАТ ЛИ СЕ РАЗГОВОРИТЕ?

Входящите и изходящите повиквания се записват автоматично и се съхраняват за срок от три години. Тези данни могат да се използват като средство за доказване в съда, поради което органите на съдебната власт имат достъп до тях. След изтичането на 3-годишния срок информацията се унищожава, ако към този момент не е постъпил сигнал за разследване, изискващо съответните данни.

ОБЩИНСКА АДМИНИСТРАЦИЯ – БРАЦИГОВО

СЪОБЩЕНИЕ

за регистрация и заплащане на такса за притежаване на куче

Община администрация – град Брацигово приканва всички собственици на домашни кучета, които до момента не са извършили регистрация на своя домашен любимец, да се явят в Общината, за да декларират и заплатят такса за притежаването му в срок до 31.03.2022 г. Регистрацията се извършва чрез подаване на декларация от собствениците на кучета и заплащане на такса за притежаване на куче в размер на 5.00 лева годишно, съгласно Раздел 10-и от Тарифа по чл. 3, ал. 1 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Брацигово

Припомняме, че от заплащане на такса за притежаване на куче са освободени собствениците на:

1. кучета на лица с увреждания;
2. служебни кучета в организациите на бюджетна издръжка;
3. кучета, използвани за опитни цели;
4. кучета, използвани от Българския червен кръст;
5. кастрирани кучета;
6. кучета, които придружават или охраняват селскостопански животни, които се отглеждат в регистриран животновъден обект;
7. ловни кучета, собственост на лица, придобили право на лов по реда на Закона за лова и опазване на дивеча.

Не се заплаща такса за притежаване на куче с поставен микрочип за първата година от неговото регистриране, съгласно Разпоредба на чл. 39 от Закона за защита на животните.

Освободените от такса кучета не са освободени от задължителна административна регистрация!

Напомняме на всички собственици на домашни любимци, че Община Брацигово засилва контрола по спазване на разпоредбите на Закона за ветеринарномедицинската дейност.

Чл. 172

Собствениците на домашни любимци са длъжни:

– т.1 да вземат мерки животните да не замърсяват обществени места, като почистват мястото след дефекация;

– т. 2 да вземат мерки животните да не създават опасност за хора или други животни.

Чл. 173

Собствениците на кучета са длъжни:

– т.1 при извеждане на кучетата да носят в себе си ветеринарномедицинския паспорт и да го предоставят за проверка на общинските и ветеринарномедицинските органи.

Чл. 177 /1/

Забранява се:

– т.3 извеждане на кучета без повод, а на агресивни кучета – и без намордник;

– т.4 разхождането на кучета на детски площадки и на места, обозначени от общините със забранителни знаци.

У В Е Д О М Л Е Н И Е

ДО ВСИЧКИ СОБСТВЕНИЦИ НА СЕЛСКОСТОПАНСКИ ЖИВОТНИ

Уважаеми собственици на селскостопански животни,

В Общинска администрация – град Брацигово, непрекъснато се получават писмени и телефонни сигнали за оставени без контрол и без надзор селскостопански животни – коне и крави, движещи се свободно по главни пътища, паркове и градини на територията на община Брацигово. Общински служители реагират своевременно на всеки постъпил сигнал, като установените собственици на селскостопански животни се санкционират, съгласно предвидените за това законови административни разпоредби. Многократно се изпращат писмени съобщения до всички вас, но резултатът е категорично показателен. Всекидневно се създават предпоставки за възникване на пътнотранспортни произшествия по общински и републикански пътища на територията на цялата община.

Като собственици на животни, вие сте задължени да спазвате всички изисквания за отглеждането им по хуманен начин. Приканвам ви да не оставяте отглежданите от вас селскостопански животни без надзор и същите да бъдат контролирани от ваша страна, за да не се допускат нарушения от тях в имотите на земеделските стопани и общинските такива, както и в обхвата на общинската и републиканската пътна мрежа.

Проявете и поемете своята отговорност като собственици на животни!

С настоящото съобщение ви напомням, че Общинска администрация засилва контрола по спазването на всички изисквания за отглеждане на селскостопански животни, предвид законоустановените норми, като при установяване на нарушение ще бъдете санкционирани съгласно законови и подзаконови нормативни актове.

Надежда КАЗАКОВА
кмет на община Брацигово

IN MEMORIAM

40 ДНИ

В края на 2021 г., на 30 ноември, когато хората се настройваха да посрещнат Новата година с надежда, от този свят си отиде един от светлите радетели за просперитета на града ни - нашият съгражданин, общественик, съученик и приятел - проф. д-р Ангел Стоянов Шишков, роден на 25.02.1944 г.

Раснал, учил се, оформил характер като потомък на буден брациговски род - Ангел Шишков, бе добър пример за отношения и поведение в обществото. В науката, сред съученици и приятели и в дейности, полезни за родния му край.

От 1965 г. трудовият му и научно-творчески път е посветен на физическата и спортна култура. Това е видно и от семейната му биография, която повече от 50 г. е свързана с дисциплината „Футбол" в Национална спортна академия. За качествата, дейността и познанията му говорят защитените научни степени, званията и наградите, както и заеманите ръководни длъжности в НСА, БФС, и др.

Той е първи ръководител на „Специализирана научно-приложна лаборатория по футбол" към НСА от 1976 до 1979 г.

Между 1986 – 1993 г. е ръководител на катедра „ Футбол и тенис" към НСА и вицепрезидент на БФС.

От 1993 г. е директор на треньорска школа към БФС .

Благодарение на изключителната му експертиза е адаптирана най-модерната методология в обучението и подготовката на треньорски кадри в България, според изискванията на Европейската и Световната футболна централа. Лектор е към УЕФА и ФИФА.

За качествата, дейността и приноса му говорят научните звания, заеманите длъжности и наградите, свързани с тях, част от които можете да откриете в Исторически музей – Брацигово.

Професор Ангел Шишков остави принос в историята и културата на града ни с книгата „Брацигово – история , култура, физкултура".

Той бе активен участник в дейността на „Брациговско културно-просветно дружество „Васил Петлешков" в София .

Випуск 1961 г. винаги ще помни многото вълнуващи срещи, осъществени с активното участие на Ангел Шишков.

ПОЧИВАЙ В МИР!

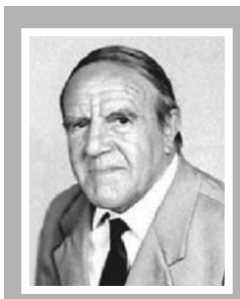

13 ГОДИНИ

ТЪРПО РАШАЙКОВ
/1930 – 2009/

На 7 февруари 2022 година се навършват 13 години от раздялата ни с един емблематичен за Брацигово човек – краевед, публицист, общественик, музеен деятел, спортен активист.

През 1961 г. Търпо Рашайков е избран за председател на Градския народен съвет и повече от 10 години е на този пост. По негово време за първи път се прави градоустройствен план на Брацигово и започва плановото изграждане и благоустрояване на града. Раждат се новите квартали западно от болницата, квартал „Банята", полагат се стотици нови метри водопровод и канализация. Негово дело е външният водопровод в курорта „Атолука". Когато е кмет, се павират улиците и се поставят тротоари. По негова инициатива се именуват всички улици в града и се номерират сградите. Негова заслуга са новата сграда на Общината, Летният кинотеатър, Универсалният магазин и редица други обществени сгради. Работил е като председател на РПК-Брацигово, председател на ТКЗС „Атанас Кабов". Години наред е директор на Градския исторически музей и директор на ТПК „Никола Мишев".

Търпо Рашайков е създател на културно-просветното дружество „Костур", което развива активна дейност в продължение на години. Той е автор на родословното дърво на няколко брациговски рода.

Почетен гражданин на Брацигово от 2010 година.

ПОКЛОН!

БИБЛИОТЕКАТА ПРИ НЧ „ВАСИЛ ПЕТЛЕШКОВ – 1874“ ПРЕДСТАВЯ 220 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ВИКТОР ЮГО

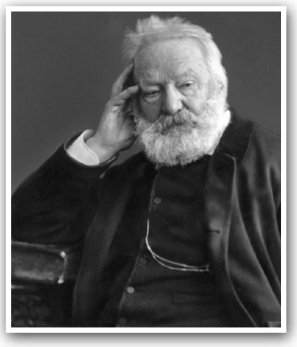

Виктор Юго е френски писател, поет, драматург, художник и виден общественик. Той дава своя принос както в литературата, така и в политическия живот на Франция през 19 век. Неговите най-известни творби са „Парижката Света Богородица“ и „Клетниците“. Според историците, Виктор Юго притежава много таланти, а поведението му е изключително ексцентрично.

Юго е роден на 26 февруари 1802 г. в Безансон, област Франш Конте (днес Бургундия-Франш Конте). Той е най-малкото от три деца в семейството на Жозеф Леополд Сижисбер Юго, генерал от армията на първата империя, и на Софи Требюше.

Ето и някои интересни и малко известни факти за живота и творчеството на Виктор Юго.

1. Театър и авантюри

Между 1830 и 1843 г. Виктор Юго е посветен почти изцяло на театъра, макар че продължава да публикува и поезия. През 1833 г. той се среща с актрисата Жулиет Друе, с която преживяват авантюра и тя му посвещава живота си. Друе спасява Виктор Юго от арест по време на преврата от 1851 г., а той ѝ посвещава много стихотворения. В същото време тя не е единствената любовница, която Юго посещава.

2. Три отказа от Френската академия

Юго кандидатствал три пъти във Френската академия за езици и не бил приеман. Романтизмът по това време бил отхвърлян от критиците. В крайна сметка бил избран през 1841 г. и така започнала политическата му кариера. Той се сприятелил с крал Луи-Филип и през 1845 г. получил благородническа титла, възможността да говори против смъртното наказание и социалната несправедливост. Той бил ревностен защитник на свободата на словото.

През 1848 г. Юго бил избран за член на Националната Асамблея.

3. Заточение след Френската революция

След края на Френската революция през 1851 г. Юго се обявил за враг на Франция и сам си наложил изгнание. Първо отишъл в Брюксел, след това в Джърси и накрая в Гърнзи, преди да се върне във Франция през 1870 г. Той не успял да присъства на погребението на жена си Адел през 1868 г., защото бил на заточение.

4. Отнема му над 30 години, за да завърши „Клетниците“

Виктор Юго замисля написването на „Клетниците“ още през 30-те години на 19 век. Идеята за романа, показващ социалната несправедливост, се появява година след публикуването на „Парижката Света Богородица“. Той обаче успява да завърши книгата чак през 1862 г., а самото писане му отнело цели 17 години.

5. Интересен трик при липса на вдъхновение

Като всяка творческа личност, Виктор Юго понякога губел вдъхновение или не намирал следващите подходящи думи при писане. В такива моменти обаче той използвал интересен начин за справяне със ситуацията. Съблича всичките си дрехи и се заключвал в стаята си само с бял лист, перо и мастилница, след което вдъхновението се завръщало.

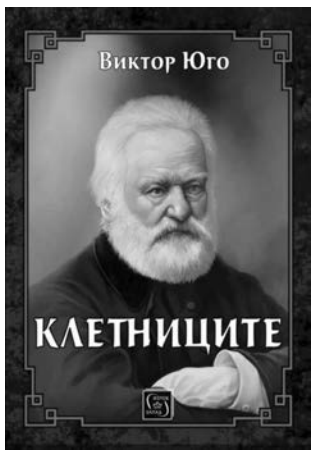

6. Една от най-дългите книги

Най-известният роман на Виктор Юго – „Клетниците“, е сред най-дългите книги, писани в историята на литературата. Книгата е на 20-о място в списъка с дължина от 655 478 думи. Версията, която прави „Уест Енд“, пък е най-дългият мюзикъл.

7. Бляскав рожден ден

По повод 79-ия рожден ден на Виктор Юго се състоял един от най-големите паради в историята на Франция. Той искал да отбележи „влизането в осемдесетте“, а тържеството било бляскаво и наистина зрелищно. 500 000 души преминали покрай къщата на писателя, който ги приветствал заедно с внуците си. Твърди се, че тържеството е било съпроводено от петхиляден оркестър, който свирел националния химн.

8. Изпратен с почести

Правителството не одобрило молбата на Юго за скромно погребение. Хората, които се стекли, за да се сбогуват с великия писател, били толкова много, че погребението продължило шест часа. Неговото тяло било положено под Триумфалната арка, а множеството, отишло да му отдаде последна почит, вървяло оттам до Пантеона, където бил погребан. Той бил положен редом до Александър Дюма и Емил Зола.

9. Провъзгласен за светец

Четири години след смъртта си Виктор Юго е провъзгласен за светец във Виетнамския регион, сливащ будизъм, таотизъм, християнство и ислям. Религиозното движение се нарича Као Дай и е създадено през 1926 г. Юго е сред първите му светци, редом с Буда, Иисус Христос, Юлий Цезар, Мохамед, Конфуций и др.

10. Юго и България

Френският писател е сред големите противници на османския деспотизъм в Европа. Той е най-известният французин изказал се в защита на жертвите на Априлското въстание у нас. Пише апел до правителствата в Европа, за да им обърне внимание върху зверствата в Батак и да ги накара да вземат мерки. Текстът му е огромно обвинение към всички овластени угнетители на човечеството, без разлика на националността им. На 29 август 1876 г. той заявил:

„…Избиват един народ. Къде? В Европа. Има ли свидетели? Един свидетел – целият свят. Виждат ли това европейските правителства? Не. Поради особен вид късогледство – политически съображения…“

ПО КЪРВАВАТА ДИРЯ

(Из цикъла „Разкази от разни времена“)

– Така-а-а! – произнесе провлачено младши инспектор Пенев. – Сега вземаш този лист и ще ми опишеш точно и с подробности какви си ги вършил...

– Ама аз... – прекъсна го с претрепващ глас доведеният под стража Кирил Ванев.

Той беше видимо смутен. До този ден Кирчо никога не беше влизал в полицейски участък и сега всичко тук – от овехтялата мебелировка до внушаващата страхопочитание униформа на инспектора, явно го притесняваше. Смущаваха го дори и редовите полицаи. Навън той неведнъж ги бе вземал на подбив, но ето че сега те изведнъж сякаш се преобразиха. От смехотворните служители на реда тук като че ли не бе останало и следа.

Почувствал се съвсем сам в обкръжението им, те му заприличаха по-скоро на изпъчени селски бабаити. Може би защото многократно бе чувал, че вкарат ли човека в леговището си, умиротворителите не си поплюват на ръцете.

– Никакво аз! Искам да знаеш, че полицията вече е наясно с всичко. Кървавата диря бе достатъчно красноречива, за да ни доведе до теб. Вече няма никакви съмнения. Но... От честните ти самопризнания ще зависи и какви ще са последствията, които ще понесеш. Ясно ли е?

– Ясно е... Ама...

Колебливият глас на задържания издаваше обзелото го чувство за вина. И той се наведе над листа. Пръстите му обаче така и не успяваха да се раздвижат.

– Не се чуди, а пиши! Пиши! – настоя като за последно инспектор Пенев, обърна се кръгом и се загледа през захабената решетка на прозореца.

Беше му досадно. Омръзнали му бяха тези кокошкарски истории. Особено пък когато заради тях трябваше да се разхожда чак до малкото, сбутано горе в баирите селце. А това се беше случвало неведнъж и не два пъти. Вече познаваше лично почти всички там.

Познаваше добре и майката на Кирил – една креслива като сврака и свадлива жена, която непрекъснато воюваше с всеки от съседите си.

Какви ли не жалби се сипеха от нея в продължение на години? Някой ѝ бил откраднал два чувала с въглища, втори бил пуснал овцете си в зелето ѝ, трети я псувал на майка и се заканвал да я бие...

„И аз да съм, и аз ще те набия!“ – повтори си за кой ли път инспекторът, като се върна в мислите си към необуздаемата селянка. Може би, ако не беше тя, той така и нямаше да научи нищо за това почти безлюдно селце. Толкова безобидно беше то! Но когато злобата се съчетае с природната простотия на човека, за спокойствие и дума не може да става.

Службата му обаче го задължаваше друго – не да бие, а да пише предупредителни актове и да омиротворява „со кротце и со благо“ довежданите до лудост съседи на Кирчовата майка.

За негово удовлетворение, в този случай жалбата, която постъпи в управлението, беше в обратната посока – срещу въпросната скандалджийка и сина ѝ. Оплакваше се една възрастна и самотна жена. Кирил Ванев бил влязъл скришом в двора ѝ и грабнал една от трите ѝ кокошки. После, за да не врещи, откъснал главата ѝ. Но бабата видяла всичко и се обади в полицията. Помолила бе да дойдат по-скоро, за да не се заличи кървавата диря, която очертаваше недвусмислено пътя на престъпника.

Попаднал на сгодата поне веднъж да постави на място необуздаемите Ваневи, Пенев разпореди бърза проверка. А после – и да му доведат незабавно заподозрения Кирил. Знаеше се, че той живее в града, но по време на кражбата, както се разбра, се бил отбил при майка си, за да ѝпомогнел за нещо.

„Добре ѝ е помогнал! Няма що!“ – констатира в ума си инспекторът, но не без известна доза задоволство, еквивалентно на потисканото заради служебното му задължение злорадство.

Не за такава дейност бе мечтал той, постъпвайки преди пет години в полицията, но какво да се прави. Съдба! Това му било писано – да потушава скандали и да гони кокошкари...

– Пишеш ли? – обърна се той за пореден път към заподозрения.

– Пиша, пиша... – чу се в отговор.

– И внимавай всичко да е точно! Инак ще го отнесеш яко...

Измина може би час, а Ванев пишеше ли, пишеше. Какво ли толкова обясняваше?

Когато най-накрая „творчеството“ му все пак приключи, инспекторът взе листа и се зачете. Изложението обаче го смая.

„По време на случилото се аз нямах никаква вина. От мен се искаше само да паркирам буса близо до „Мерцедес“-а, а после да стоя на волана и да съм готов да потегля веднага, когато ми кажат. Долу слязоха Сергей и Тодор. Фамилиите им не знам. На първия му викаме Буцата, а на втория – Топора. „Мерцедес“-ът не беше заключен. Те двамата отвориха капака на багажника и започнаха да измъкват разни чанти. През това време видях в огледалото за обратно виждане как от задната врата на „Мерцедес“-а изскочи мъж и се развика нещо на турски. После Буцата и Тодор казаха, че оня сигурно е спал на задната седалка, защото се учудиха, че не са го забелязали. Тогава Топора грабна турчина за яката и му удари един юмрук. После изскочих и аз, за да ги разтърва и да не стане по-голяма беля. В суматохата някой ме цапардоса по лицето и ми сцепи веждата. Кръвта сигурно е оттам, защото други наранени нямаше. После двамата нахвърлиха, каквото бяха успели да вземат в буса и ме накараха да потегля с пълна газ. Това е. Аз лично нищо не съм крал и никого не съм удрял.“

– Виж ти каква била работата! – смая се Пенев.

Лицето му обаче не трепна. Той едва сдържа изненадата си, но само за секунда осъзна на каква следа е попаднал.

От поне три години колегите му от криминалната търпяха солидни критики за десетината неразкрити обири, извършени на паркингите по магистралата. А и не само там. Ограбени бяха и няколко къщи, магазини и офиси. А че са дело на една и съща банда, специалистите бяха единодушни. Почеркът бил един и същ. Но каква беше тая банда, която непрекъснато се изплъзваше безнаказано, никой не можеше да каже. А престъпленията, за срам на управлението, продължаваха да се трупат в графата на неразкритите.

– Но... – продължи с равен тон Пенев. – Това вече го знаем. Ето ти сега още листове и опиши предишните случки!

– Ама аз... Мене ме използваха само като шофьор... Никога не съм участвал лично...

Лицето на Ванев вече бе добило цвета на хартията, върху която му се налагаше да пише.

– Ти сега трябва хубавичко да си помислиш само единствено за самия себе си – потупа го по рамото Пенев. – Че ще има присъда, ще има. Но не е все едно дали ще е година-две за съучастие, или десет... За поредица от умишлени престъпления... А самопризнанията ти ще бъдат оценени според закона. И ще бъдат от изключителна важност за решението на съдиите. Разбираш ли?

– Разбирам... – оклюма глава Ванев и неохотно посегна към химикалката.

Писането продължи още няколко часа.

– Сега ще останеш при нас за 24 часа, а пък после ще видим какво ще каже прокурорът – прибра подписаните показания Пенев.

И седна, за да подготви доклада си за началството. Вече предвкусваше сензацията, която щеше да предизвика.

– Браво бе, момче! – посрещнаха го на следващия ден шефовете в Окръжното управление. – Ти удари в земята всички ни. От три години се мъчиха какви ли не специалисти... Следователи, криминолози... Че и други експерти... А ти?!!!... Браво! И как стигна до тоя синковец?

– По кървавата диря, господин началник – усмихна се шеговито Ванев. – По кървавата диря...

И се приготви да обере овациите заради невероятната си сполука.

Димитър ДЪНЕКОВ

Редакция в. „Априлци“ - Брацигово, e-mail: v.apriltsi@abv.bg, skype: v.apriltsi, предпечатна подготовка и печат - „Беллопринт“ ООД - Пазарджик, тел. 034 440-400